PROFESIONISM ŞI SPORTUL DE MASSE

de av. MARCEL VLAICU Dir. Adm. O. S. P.

În rândurile ce urmează, prezentăm partea din referatul ținut de d. av. Marcel Vlaicu, director administrativ OSP la Conferința pe țară a delegaților sportivi. Sindicali

într'unul din numerile trecute am publicat un succint rezumat asupra acestui interesant referat care tratează, în linii generale, despre sportul profesionist și sportul de masse și consecințele lor asupra unei bune pregătiri pe tărâmul educației fizice a tineretului muncitor.

O dată cu victoria noei orânduiri capitaliste, moment marcat de revoluția franceză din 1789. lucrurile capătă un alt aspect. Nobilii continuă să se bată între ei, fie în duel, box sau alt sport. Caracteristic însă pentru această orânduire este apariția întreprinzătorului (impresar în artă, manager în sport). Acesta remarcă că la ațari manifestațiuni, la aceste întreceri ale nobililor, asistă un număr de spectatori din ce în ce mai mare, care ne pasionează, încurajează o parte sau alta ba chiar pun și parîuri. Atunci ei amenajează locuri speciale îngrădite pe care le pun la dispoziția acestor nobili în mod gratuit, în schimb el percepe taxe de intrare. Lumea vine și el face afaceri bune. Acest lucru pune pe gânduri pe nobili, în special pe cei scăpătați, care de data aceasta nu mai înțeleg să se bată pe gratis, ci pretind bani. Iată apărut sportul profesionist.

De aci înainte evoluția este simplă. Față de pretențiile exagerate ale unora dintre acești nobili scăpătați și pentru a nu mai sta la cheremul lor, întreprinzătorul care ține să se bazeze pe programe bine precizate preferă să scoată elemente din alte straturi sociale, în special din rândurile oamenilor simpli, elemente pe care el le crede dotate, le plătește și le pune să se bată. Concurența între întreprinzători face apoi ca profesionismul să se desvolte prin aceea că fiecare dintre ei dorește să posede cele mai bune elemente și atunci apar antrenorii, îngrijitorii, amenajările, etc. Profesionismul tinde să se desvolte și să angreneze în iurul lui un număr tot mai mare de tineri, care dornici să scape de exploatarea sângeroasă din fabrici și birouri, caută să-și găsească posibilități mai ușoare de a-și câștiga banii.

Desigur, la această tendință nobilii mea reacționează. Ea nu înțelege ca sportul, acest apanaj al claselor avute să le scape din mână, și atunci lansează cu multă pompă formula „amatorismului". Ce înțeleg ei prin amatorism sau după cum îl numesc ei mai târziu „amatorismul pur"? Prin amator, ei înțeleg un sportiv care sub nici un fel de formă și sub nici un chip nu primește vre-un ban pentru activitate sportivă sau în legătură cu actjvitatea sportivă. Bazați pe această formulă ei înființează cluburi amatoare, mai apoi înființează pentru fiecare ramură de sport federații amatoare, care de fapt devin niște deținătoare de monopoluri în diverse ramuri sportive, într'o țară. Această înseamnă că pentru a putea face sport întâi de toate trebue să fii un amator. Trebue să fii înscris într'un club amator care club la rândul lui trebue să fie afiliat la Federația amatoare

D. av. MARCEL VLAICU
(Director Administrativ O. S. P.)

s'au găsit oameni care din dragoste pentru sport își luau bucățica dela gură pentru a deveni „amatori", aceștia niciodată nu puteau ajunge nivelul technic al celor avuți, pentru bunul motiv că ei, veneau pe terenul de sport după cele 10 sau 12 ore de muncă din întreprindere, pe când celorlalți banii le veneau din moșii sau din diferite exploatări și nu aveau altă îndeletnicire decât sportul.

Se vede deci clar că această formulă a amatorismului pur a fost în mod intenționat lansată de clasa exploatatore spre a interzice accesul pe terenul de sport claselor exploatate, pentru a le lua putința de a avea un mijloc de recreare, de regenerare fizică.

Totuși, sportul profesionist sub aspectul pe care l-am arătat mai înainte a continuat să se desvolte astfel că, la un moment dat, asistăm în occident la o delimitare precisă între sportul profesionist și sportul amator. In prima categorie intră acei sportivi, care își fac o meserie din sport pe care o exercită ca pe o profesie oarecare. Clasa exploatatoare a trebuit, până la urmă, să accepte existența unui astfel de sport, dar nu s'a sfiit, tot timpul să întrebuințeze cuvântul sport profesionist, acest cuvânt conținând un sens insultător. In cea de a doua categorie intră „amatorii" pe scurt burghezia.

Sportul prinde totuși rădăcini

Evoluția societății a făcut totuși ca sportul, cu toate greutățile ce i sau pus în cale, să prindă rădăcini din ce în ce mai adânci în massele tineretului. Conducătorii au început să-și dea seama că aportul și educația fizică nu mai constitue un timp pierdut sau numai un mijloc de distracțe, ci că sportul contribue foarte mult la păstrarea sănătății unui popor, la întărirea lui fizică. E drept că acelaș impuls îl vedem și de jos în sus pornit din massă pentru că în mod firesc tineretul simte nevoia de mișcare și de destindere. Pe de altă parte, unificarea regulelor de joc și răspândirea diferitelor sporturi dau naștere la întâlniri între echipele diverselor țări, în tălniri care încep să aibă loc cât mai des și în care se pune în joc însă și prestigiul țării. Conducătorii sportului respectiv pentru a selecționa echipe cât mai bune sunt siliți ca să dilueze din ce în ce formula amatorismului pur. In fața acestei avalanșe apărătorii vechii mentalități a amatorismului sunt siliți să cedeze din ce în ce mai mult teren și încep a face diferite concesiuni cu privire la calitatea de amatori. Incet, incet se consideră că plata transportului unui amator nu mai constitue un act de profesionism și a se merge mai departe până acolo încât astăzi asistăm la forme avansate de profesionism frumos și abil deghizate de fățărnicia burgheză. Așa asistăm cum atleții americani sunt amatori și că ei sunt denumiți studenți când în realitate nu sunt decât niște profesioniști de cea mai autentică speță; așa asistăm cum tennismeni „amatori" fac turnee de luni de zile prin țări străine întorcându-se cu bani acasă, așa asistăm chiar la noi în țară de pildă, la foot-ball, unde și toată lumea știe că marea majoritate a jucătorilor de categoria întâia sunt profesioniști, totuși foot-ball-ul nostru este denumit foot-ball amator.

Sportul bun al celor ce muncesc

Față de această mentalitate burgheză a sportului profesionist și a sportului amator cu toate formele nesănătoase pe care le întrebuințează, să vedem care este concepția despre sport în țările mai avansate, mai progresiste, în unica țară socialistă din lume Uniunea Sovietică, în țările cu democrație populară. *In aceste state, sportul a devenit un bun al tuturor celor ce muncesc, pentru că de felul cum se va practica și desvolta în rândurile celor ce muncesc depinde însăși sănătatea și desvoltarea fizică a poporului respectiv.* Iată dar că sportul și educația fizică devine o problemă de stat, el este luat din mâna inițiativei particulare care îl desvoltă anarhic, și el constitue o principală preocupare a Statului pentru că este un mijloc de educare fizică și morală a întregului tineret, *pentru că statul este interesat ca tineretul, care este viitorul țării să fie un tineret sănătos, desvoltat fizicește, bine, echilibrat, putând consfiți oricând, în timp de războiu o pavăză pentru apărarea țării, în timp de pace un factor pentru mărirea producției. Accentul în aceste state nu se mai pune pe orice fel de sport. Accentul se pune pe acele sporturi care sunt mai necesare și care în același timp pot fi practicate de cât mai multă lume, ele constituind într'adevăr sporturi populare. Intre aceste*

sporturi se innumără gimnastica, înotul, atletica ușoară, tirul, skiul etc. Propunerea principală a statului deci nu mai este aceia ca în țările burgheze de a avea un număr restrâns de sportivi cu calități excepționale, ci de a face ca tot poporul să se poată educa fizicește.

DIN CINE ESTE COMPUSĂ ECHIPA ELVEȚIANĂ DE HOCKEY PENTRU J. O.

ASOCIATIA elvețiană de hockey pe gheață a desemnat formația definitivă care va apăra culorile naționale la J. O. Selecționarea s'a făcut după ce comisia a urmărit timp de patru zile antrenamentul lotului de selecționabili la Arosa.

Echipa Elveției va fi formată din următorii jucători:

Ruedi (Davos); Hans Cattini (Montchoisi—Lausane); Boller (Zürich); Willy Hans Cattini (Montchoisi—Lausane); Lohrer (Arosa); Handschin (Bael); Pick Cattini (Davos); Torniani (Davos); Walter Duerst (Davos; Biler (Zürich); Heini Lohrer (Zürich); Schubbiger (Grasshoppers); Trepp (Arossa); U Poltera (Arosa); Gebi Poltera (Arosa); căpitan al echipei va fi Bibi Torriani.

IN ULTIMUL meich de antrenament înainte de J. O.: H. C. Davos a învins selecționata națională elvețiană cu 6:3 (1:0 3:2 2:1) Rezultatul este cel puțin surprinzător și a provocat comentarii aprige în presa sportivă elvețiană.

CAPITANUL echipei elvețiene de hockey, Bibi Torriani; fost de 120 de ori internațional; este unul dintre puținii sportivi care au făcut parte din echipa națională elvețiană la J. O. din 1928.

IN URMA unei serii de convorbiri cu diferiți jucători și antrenori reprezentând aproape toate țările care iau parte la J. O. ziaristul Edgar Loretie; trimisul special al lui Belgique Sports a tras următoarele concluzii:

1. St. Moritz este gata să găzduiască în chip optim oricât de mulți concurenți și în special vizitatori.

2. Pistele sunt declarate bune de către toți experții.

3. Toată lumea evita să facă pronosticuri prea hazardate asupra rezultatelor.

4. J. O. vor fi fără îndoială un SUCCES dacă va fi zăpadă suficientă.

UN MANUAL DE RUGBY

COLEGUL NOSTRU ART. VOGEL lucrează la un manual de rugby, tratând regulamentul, tehnica și tactica jocului.

Vechii rugby-ști sunt rugați de autor să aducă contribuția lor la reușita acestui manual, punând la dispoziție fotografii reprezentând faze caracteristice tehnicei rugbyului.

Materialul poate fi depus la secretariatul ziarului nostru.

Sezonul de foot-ball începe la Budapesta cu matchuri internaționale

BUDAPESTA, (Nepsport). — In zilele de 1 și 2 Februarie, Rapid-Viena va juca cu Vasas și Ferencvaros.

3 condițiuni trebuiesc îndeplinite pentru a lichida profesionismul în box

Am discutat până acum în mai multe articole problema existenței profesionismului în boxul nostru. Am văzut pe rând desavantagiile profesionismului pentru viața noastră sportivă, dificultățile existente în calea închiderii boxului profesionist, precum și problema înlocuirii spectacolului profesionist, prin ridicarea la aceiaș rang de spectaculozitate a boxului amator.

In discuțiile noastre anterioare am reușit să arătăm păcatele regimului profesionist și să dovedim, că existența acestui fel de sport periclitează foarte mult desvoltarea sportului de masse în țara noastră. Mai mult chiar am arătat, că regimul democrației populare în care trăim, nu se împacă deloc cu profesionismul în sport, acesta constituind un veritabil obstacol în calea progresului, care în sport duce negreșit la crearea unui sport de masse amator de care să se bucure fără deosebire de sex sau vârstă, tot poporul țării noastre.

Inregistrăm aici ca un rezultat concret al stăruințelor depuse de OSP în calea realizării sportului de masse, ecoul îndepărtat pe care l-a avut în toată presa românească problemele puse în legătură cu închidarea profesionismului. Toate concluziile puse în presa românească, nu vin decât să sublinieze necesitatea creării atmosferei sănătoase de amatorism în sportul nostru.

Rezumând întrucâtva concluziile noastre anterioare, putem stabili astăzi ,că: 3 sunt condițiunile principale, cari trebuesc îndeplinite pentru a putea proceda la decretarea desființării profesionismului în box. Iată aceste condițiuni, pentru realizarea cărora se duce o muncă de lămurire și de organizare în harnica federație de box.

1) Școală de instructori la care să participe ca elevi toți profesioniștii dornici de adeveni maeștri.

După cum se știe la 1 Februarie începe cursurile organizate de F. R. B. pentru formarea unor instructori de box și pentru împrospătarea cunoștințelor instructorilor actuali. La această școală vor participa (și ar trebui chiar) să ia parte toate elementele bune din rândurile celor 57 de profesioniști existenți în registrele federației. Școala aceasta trebue să formeze instructorii cluburilor și centrelor de box din țara întreagă. In acest fel profesioniștii vor putea să găsească un plasament bun și să fie de mare folos mișcării sportive. Este o operă necesară, este sortită să creieze instructori, adevărați educatori ai tineretului într'un spirit sportiv sănătos.

2) Infăptuirea Diviziei Naționale de Box

Care va opune cele mai bune echipe la toate categoriile de greutate într'o luptă sportivă urlașă pentru titlul de echipă campioană a țării. Divizia națională de box va oferi — odată creată — un spectacol pugilistic nemai văzut în țara noastră, atractiv și pasionant în acelaș timp. D. N. de box va înlocui foarte bine spectacolul profesionist și va crea o întrecere sănătoasă între cluburi, un schimb de experiențe între toate regiunile țării și va crea o emulație etxraordinară în rândurile amatorilor, toți dornici să figureze în prima echipă a vreunui club participant în D.N. de box.

3) Fixarea categoriilor pentru boxeuri după gradul lor de pregătire sportivă

Trebuesc fixate diverse categorii de boxeuri cuprinzând începătorii, avansații și în fine clasa candidaților la titlul național, în care ar intra eventual și anumiți boxeuri din cei reamatorizați. In acest caz, trebuesc fixate criteriile de promovare dintr'o categorie în alta pe baza performanțelor, vechimii, pregătirii technice,

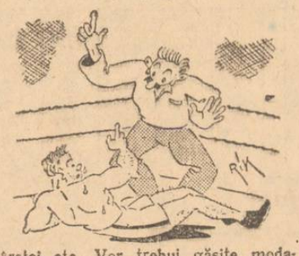

vârstei etc. Vor trebui găsite modalitățile pentru câștigarea titlului național, provocările, competițiile individuale etc.

Dacă aceste trei condiții vor fi îndeplinite este cert, că se va crea o situație, care să permită decretarea desființării profesionismului, fără șocuri dureroase pentru box. Bineînțeles, că nu avem pretenția de a fi epuizat mai sus absolut toate laturile măsurilor necesare cere un studiu amplu și dificil din partea federației și un tact deosebit, asupra căror puncte nu am putut insista în mod suficient.

In orice caz putem considera azi, că suntem în cunoștința problemei și punctele de plecare principale sunt pe deplin lămurite. Modalitățile technice ale operațiunilor necesare cer un studiu serios, dar nu imposibil de realizat, întrucât fazele procedeului pot fi prevăzute cu toate împrejurările speciale ce se pot ivi.

In orice caz avem dreptul de a spera de acum, că procedând în felul de mai sus vor fi fost luate în considerație absolut toate interesele și că de pe urma reamatorizării toată lumea va avea de câștigat.

Și va câștiga în primul rând mișcarea sportivă, căreia se deschid în acest fel perspective nebănuite de desvoltare, cari pentru mulți constitue încă enigme, dar cari sunt certitudini pentru acei cari cunosc puterea ce rezidă în sportul amator al masselor.

E. H.

CONDUCĂTORII

de AUREL NEAGU

Poate din întâmplare, poate din omisiune, fie dintr'un exces de protejare, aceia care conduc destinele unui club, au fost absolviți aproape total de critică.

Ziariști, oficiali sau public condamnă sau aprobă comportarea unei echipe, aplaudă sau injură pe un arbitru, coboară sau ridică antrenorul unei formații. La aprecierea unui rezultat sau în linia generală a unei grupări omite un factor foarte important: conducătorul sau conducătorii grupării. Este foarte bine să se știe că acest'a sau aceștia în primul rând influențează în bine sau rău manifestările morale ale jucătorilor și echipei și că echipa oglindește pe teren mentalitatea lui sau a lor.

Este drept că în sportul românesc și cu privire specială la football, conducătorii grupărilor au fost trecuți prin sită.

Am citit într'un ziar de specialitate italian, amintirile unui jucător italian, GUIDO ARA, care situa pe aceștia într'o poziție complect defavorabilă.

Cam asemănător, cu impresarii de matchuri de box ai Occidentului, adică niște tipi cu burtă, cu trabuc, cu melon, avizi după bani, exploatatorii tinerelor speranțe, fără morală, lipsiți de orice scrupul.

Poate au existat în footballul nostru asemenea specimene, în orice caz în măsură mai mică decât în alte țări unde partidele de football au un buget excedentar considerabil.

Noi, din acest punct de vedere am fost mai feriți de aviditatea născută din soldul cu beneficiu al încasărilor, fiindcă mai puțin acum câțiva ani, dar mai accentuat acum, se poate vorbi 80% de deficite în materie de organizări.

In plus, noul concept pentru sport, deși nu definitivat a înregistrat un succes așa cum spuneam mai sus, în ceea ce privește selecționarea lor. Cu sau fără voie, au primit dușul rece necesar al îndreptării și mulți au preferat să nu-l mai suporte a doua oară.

Au plecat din sport și plecați sunt.

Nu se poate spune însă că purificarea este completă. Nici în ceea ce privește clubul în sinea lui, nici în maginațiunile culiselor. Din acest punct de vedere mai este încă de lucrat.

Dece?

Mai întâi în club.

In fond conducătorul de club rațonează cam așa:

„Eu plătesc, suport deficite ca atare pot cere să fiu ascultat".

Aparent ar avea dreptate, în fond nu. Logica lui ar putea fi aplicată dacă speța ar fi alta. In domeniul comercial, industrial. Nu-i vorbă că nici în acest domeniu nu mai comandă unul. Capitalul în rostogolirea lui spre abis a eliminat domnia aceluia așezat pe saci de bani. De fapt sacii scad văzând cu ochii și aproape cert niciun conducător de club nu va mai rosti fraza de mai sus. Deoarece încă logica aceasta mai are actualitate intervine în legătură cu ea două probleme: una de competență, cealaltă de sentimentalism. La urma urmei, dacă conducătorul fie că suportă deficitele seu nu, se confundă cu un competent în football sau cu unul care judecă situațiile la rece, nu ar fi nimic prea grav.

Realitatea pune însă accentul tocmai pe aceste două aspecte ale conducătorului de club.

Competență?

Mai repede, iluzia competenței. Și iluzia competenței duce și mai mult la incompetență.

Vorbeam cu un conducător de club divizionar B dintr'o localitate apropiată de București. Nu dăm numele său și al localității, deoarece orice greșală este pentru îndreptarea păcătosului. Conducătorul acesta care în cercul său se bucură de faima competenței, susținea:

„Am ajuns la o concluzie. Nu este nevoe de niciun fel de sistem în football". Scurt, precis, clar. Și adăugăm noi este vorba de o echipă care într'adevăr joacă alandala, dar ferească Sfântul să te prindă la ea acasă că e prăpăd. Lovește la picioare după un sistem brevetat.

Iată un aspect al pretinsei competențe cu umbre foarte periculoase pentru football.

Dar nu numai acesta. In relațiile cu antrenorul, conducătorii au punc'e de vedere diferite față de ale acestuia. Normal, prin prestanță, prin faptul că finanțează, impun conducătorului păreri personale și chiar în ultimă instanță dictează.

Cunoaștem un caz la un club bucureștean, în care un comi'et de 9 conducători luau o decizie infirmată apoi de 4 din ei ca până la urmă pe teren să se înfăptuiască opinia a doi prezenți.

Și ca un corolar al acestei competențe deochiate, intervine în defavoarea conducătorilor sentimentalismul pe care-l manifestă în orice direcție.

Conducătorul unui club favorizează pe unii jucători. Exercită presiuni pentru menținerea sau introducerea lor în echipă. Cultivă vedetismul. Satisface exigențele acestora, le creiază o poziție favorită în dauna celorlalți. Le fac promisiuni pentru eventuale comportări, prime pen'ru goaluri și câte chestiuni de felul acesta, creind invidii între jucători.

Mai mult. Merg în cabinele arbitrilor, le atrag atenția asupra diverselor incorecti'udini ale adversarilor, se manifestă față de oficiali, încoujurându-se de o atmosferă defavorabilă.

Angrenați în aceste chestiuni desagreabile, la un moment dat pierd din prestanță și față de jucători și față de cercurile footballistice și sunt departe de misiunea principală a conducătorului de grupare; aceea de a veghea asupra moralei jucătorilor, de a le insufla preceptele sănătoase ale vieții sportive, de a-i situa pe fiecare la locul lui în cadrul social, de a le indica drumul pe care-l au de urmat ca îndreptar pentru tineret.

Se fac școli de antrenori, de arbitri, se țin conferințe cu aceștia, cu jucători, numai conducătorii sunt ocoliți, sunt scutiți de astfel de ședințe.

Sunt atâtea grupări! Atâți conducători! Câți își cunosc menirea?

Nu este oare utilă și o conferință a acestora, chiar pe regionale?

Nu este necesară prelucrarea lor în vederea misiunii principale?

Este bine să se studieze această problemă, deși tendința actuală a sindicatelor de a îmbrățișa, de a conduce echipele sportive, diminuează din gravitatea problemei.

Totuși propunerile rămân actuale și sunt cu atât mai utile în pragul reluării diviziilor naționale.

VARIETĂȚI ATLETICE

IUBIREA CEA MARE

de ENEA GHIURIȚĂ

LUNGIMEA? Imi place să cred că e una dintre probe.e atletice frumoase. Până mai acum un an, nu mă interesa îndeaproape. Aveam cu ea un soiu de camaraderie conventională. Pe-urmă, ne-am cunoscut mai bine; ba chiar am început să ne împrietenim. Și a fost un timp când mă îndrăgostisem deabinelea de ea. Era singura mea preocupare serioasă.

Dar febra intensă a dragostei, cum era firesc, a trecut... Noi, însă, continuăm să ne iubim; rațional — fără cartelă, cu toate astea. Și pe cât ne îngăduie posibilitățile — timpul, materialele, etc. — căutăm să facem casă bună. Câteodată, mă mai îndeamnă ea la abuzuri.

Mi-a promis lucruri frumoase, duduița Lungime, cu condiția să-i fiu credincios. In anul care a trecut, cu toate că-i făgăduisem că-i voiu fi ere dincios, am tradus-o de vre-o câteva ori — (cu regularitate, aproape) — cu înălțimea, greutatea și triplul.

Ei, cu înălțimea, se'ntâmplă să păcătuesc mai des. Mi-a fost iubită ani de zile și... dehi trecutul nu-l poți șterge din amintire cu una cu două. Mai ales că nici n'am divorțat de bunăvoie. Am fost despărțiți de soartă, surghiuniți cu silа, când ne iubeam mai cu foc. Deaceea, o însel pe actuala cu fosta și "hors-concurs".

Vine, din când în când, pe la mine și mă recheamă. Câteodată, marea "pasiune trecută" pentru zeița prezentă încă în mine "Inălțimea", e pe cale să se redeștepte. Ceeace mă împiedică, însă, e frica de reproșuri, de desvelirea infidelității noastre. E nițel cam împletită povestea asta! Cu mai bine de doi ani în urmă, ea, Inălțimea, văzând că mi-am rupt genunchiul, m'a înșelat, pe loc, cu *Söter*. Eu dac'am văzut așa am făcut cu ochiul Lungimii; și Inălțimea în oarba-i răzbunare l-a ridicat pe Söter la 1.92 Intr'un dîlog, pe fugă, mi-a promis 1.85 m., cu condiția să revin la vechile sentimente.

Dar vaĭ de capul meu! Ce-am pățit când am ajuns acasă! Tavarășa mea de viață Lungimea, m'a băgat de seamă; a văzut că sunt sub o nefastă înrâurire "hors matrimonial". M'a luat cu binișorul, și a ajuns cu avansurile pe 1948, până la 7 40 m.!!

I-am cerut garanții. Văzând așa, ea cică nu-și face de lucru decât cu oameni serioși. Atunci i-am zis:

— *"Ia stai nițel, țânțo; explică-te puțintel, să știu și eu cam ce e aia "un om serios, un atlet în toată puterea cuvântului așa cum te aud pomenindu-mi într'una că ar trebui să fiu".*

— *"Păi să vezi că nu e greu de loc"*, zice ea de colo.

— *"Dă-l drumul. Te ascult.*

— *"Inainte de toate, scumpule, ai face bine să nu mai fumezi"...*

— *"Eu să nu fumez? Ce, ești nebună? Ți-a plecat mințea'n vacanță?*

— *"Da, dragule! Tu să nu fumezi, fiindcă nicotina, în afară de celelalte bucurii îți distruge sinapsele nervoase. Și tu, care vrei să fii campion Balcanic în 1948 și următorii 6 ani la rând, trebuie să ai nervii întregi!*

— *"Poveștì, țânțito!*

— *"Cu toate că nu meriți, uite, voiu continua, numai spre a-ți demonstra că ești copil nesclos și te tratez ca atare. Vasăzică, despre fumat ți-am spus vreo câteva vorbe. Mai departe, mi-a spus Ninel Sterjade că-ți cam place să tragi la măsea. Te-am simțit și eu de vre-o câteva ori. Dar te vedeam vesel, plăcut la privire... și nu-mi venea să cred. Ninel mi-a confirmat, însă, bănuielile și de atunci te pedepsesc într'una!*

"Te-am făcut să clachezi la Balcaniadă. Am fost aspră, crudă, cum vrei. Te-am lăsat să suri odată bine. Pe urmă, ți-am lăsat iluzia de campion ghinionist. Un moment. — In timpul săriturii în care ai clacat, — am vrut chiar să te scot campion și recordman, dar prea mi-a fost ciudă. Și ca să te necăjesc la maximum, fiindcă știam că numai pe Lenert, din toți voiai să-l bați, chiar pe el ți l-am înșirat în față.

"Credeam că aspra lecție îți va fi bună învățătură. Știi — mai bine ca mine — că speranța mi-a fost spulberată. Tu, în loc să-ți vezi — cu-mințit — de treabă te-ai țicălosit cu băutura. Spre norocul tău te-ai îmbolnăvit înainte de Praga—București să n'ai putut să bei. Dacă beai, te jăceam să clachezi din nou.

" La Brașov, însă, m'am răzbunat groaznic. Te-am făcut să clachezi chiar la prima detență; te-am făcut de rușine. Și tu, țicălos mic ce ești, ai plecat în oraș și ai băut mai departe. Să nu crezi că sunt proastă informată.

"Așa dar, dragul meu, să nu mai bei. Poate vrei să știi și de ce? Ei, cu toate că ești medicinist, te știu cam leneș și o să-ți explic. Nu vreau să admiți din parte-ți, necunoștința ue cauză.

"Tu știi prea bine că alcoolul ajunge în muschi și-l umple de toxine, de produși de degradare, care nu fac altă decât slăbesc fibra. Și intensitata efortului pe care ți-l cer eu, e mai mare decât capacitatea de rezistență a unui muschiu otrăvit cu alcool! Cred că ne-am înțeles, nu?

— *„Ș'... ce-ai mai avea de spus?*

— *„Uite, știu că îți place să stai seara târziu, până după miez de noapte. Și nu faci nimica de folos...*

— *„Nimica de folos? Indrăsnești!*

— *„Da, Domnule! Păi, scrii, citești, bombănești, nu lași pe altii să doarmă...*

— *„Taci, să nu te mai aud! Incep să-mi dau seama că vrei să mă ții sub papuc. Dar nu se prinde!*

„Nu-ți ajung din 365 de zile 105? Nu e destul că-mi furi a treia parte din viață? Vrei să mă stăpânești cu totul?

— *„Adio fituri de campion! Adio recorduri!*

Adio...

— *„Oare ai ajuns să crezi că trăiesc numai pentru astea? Vasăzică asta ți-a fost scopul? Ai vrut să mă desintoici de alele și să mă otrăvești cu tine?*

— *„Adio Olimpiadă..*

— *"Ducă-se pe pustii. Mi-e scârbă de! Urăsc tot ce e în legătură cu tine.*

„Nemernica! Vrea să-mi leg numele de ea, să-l vadă tipărit alături de ai ei pe tabele de recorduri, și'n rest, mă neglijează complect. Și câtă vehemență, când își apără interesele! Mă face de două parale, și eu să le înghit pe toate!

"Prea ți-am dat nas. Ia să ți-i mai reteze nenea!..

— — — — — — — — —

DAR NICI n'am apucat să termin și... Lungimea pecase. Nu-l or fi plăcând ocările. Și vreo trei săptămâni nici n'a mai dat pe la mine.

Asta s'a întâmplat tocmai pe când mă plângeam cuiva de lipsa unui stimulent în sport, și ace cineva mi-a pomenit de viitoarele competiții. Ei bine a fost deajuns să o doresc din nou.

— — — — — — — — —

Lungimea, m'a căutat noaptea 'n vis. Era frumoasă ca o mireasă, străinătoare, mai ademenitoare ca oricând. Când m'a văzut, a plecat ochii. I-am ridicat căpșorul și i-am văzut ochii plini de lacrmi. Ochii ce m'au sedus, cu ani în urmă erau aceiași mari speriosi. Candizi M'au recâștigat.

Iar în calesca fericirii în care m'am urcat și tocmai se pornise spre viitor, cu g'asul înnecat, am îndrăznit:

— *„Iubito! Iți promit să nu fumez și să nu beau, dar ca să fim fericiți te rog să nu te interesezi de rest. Accepți?*

— *„Da, da! De zeci de ori dat*

— *„Și răsplata?*

— *„Recordul Balcanic!*

— — — — — — — — —

Am scris treaba asta ca să am martori și s'o pot trage la răspundere dacă nu s'o ține de cuvânt! Nu cumva să mă spuneți, că-i vai și amar de pielea mea!